

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prospeh
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 6 L, 60 am. cts., 2*50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 8*20 L, 80 am. cts., 3*10 Š. Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.
(Ček. št. 10887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Vsem afriškim misijonarjem. — Ob 10-letnici smrti naše ustanoviteljice, božje služabnice Mar. Ter. Ledóchowske. — Delo in trpljenje. — Še nikdar zastoj! — Pomočniki misijonarjevi. — Povejte vsem dobrotnikom ... — Apostolski vikariat Dahomey. — Kratka misijonska poročila. — Nedelski doživljaji misijonarja. — Odloki sv. Kongregacije propagande. — Sveto umiranje. — Zahvala za mašno knjižico v afriškem narečju. — Mariji Tereziji smo izročili zadevi. — Uslišane prošnje na priprošnjo Mar. Ter. Ledóchowske.

Vsem ljubim dobrotnikom

naj presveto Srce Jezusovo tisočero vse povrne!

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Na željo objavljeno: Po cerkvi presv. Srca Jezusovega: za Kruh sv. Antona 50 Din, za Mašno zvezo za Afriko 5 Din.

† Spomin za umrle.

Preč. g. Feliks Ignac, prvi duhovnik-zamorec iz Diego-Suarec na Madagaskarju. — Anton Rekelj, Kor. Bela. — Ga. Jerič, dolg. naročnica. — Ana Fojan, Strohinj. — Franc Röger, Ljubljana. — Manica Kristanc, Tržič. — Jera Užnah, Vojnik. — Franc Žibert, Pristava.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe Sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 1. julija, na praznik dragocene Krvi Jezusove.

Dne 25. julija, na praznik sv. apostola Jakoba.

Presv. Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!

Vsem afriškim misijonarjem.

Afriški misijonarji, dovolite, da kot tovariš Vašega apostolskega prizadevanja in zadnji in najmanjši v vinogradu Gospodovem izrečem neko prošnjo do Vas, ali da pravzaprav izrazim le neko misel, neko idejo, ki ste jo gotovo premnogi izmed Vas že gojili, a je niste mogli izvesti na tak način, kot jo jaz, Vaš služabnik, zdaj izvršujem.

Vsi, ki oznanujejo evangelij afriškim pokrajinam, se čutijo polne hvaležnosti brez izjeme napram tisti lepi duši, ki jo splošno nazivajo „mater misijonarjev“ in ki jo moremo brez pridržka imenovati „varhinjo Afrike“.

Priča tega so računski zaključki o razdeljenih misijonskih podporah, ki jih beremo vsako leto v „Odmevu iz Afrike“; še poprej pa izkušamo to po darilih, ki jih prejemo med letom. Brez teh podpor bi afriški misijonarji morali opustiti najmanj polovico podjetij, ki jih sicer ustanavljajo in vzdržujejo.

Te dobrote torej, ki smo jih prejeli od one, ki se je v življenju imenovala Marija Terezija Ledóchowska, zahtevajo od nas dolžnost prav posebne zahvale. Ker je Marija Terezija vse svoje moči porabila za nas in za Afriko, se ji moramo iskazati hvaležne in mi misijonarji ji moramo pripomoči, da pride čimpreje do časti oltarja, ako Bog ni določil drugače v svojih sklepih.

Naj ne bo nobene misijonske postaje v Afriki, kjer bi ne visela na vidnem mestu slika pokojne dobrotnice, zlasti pa naj bo to v tistih prostorih, kamor se zamorci, ti ljubljenci njenega srca, najčeseje zbirajo. Res, tam naj bi bila prav gotovo slika nje, ki jo po pravici lahko nazivljejo svojo mater; kajti vprav materno ljubezen je imela do njih.

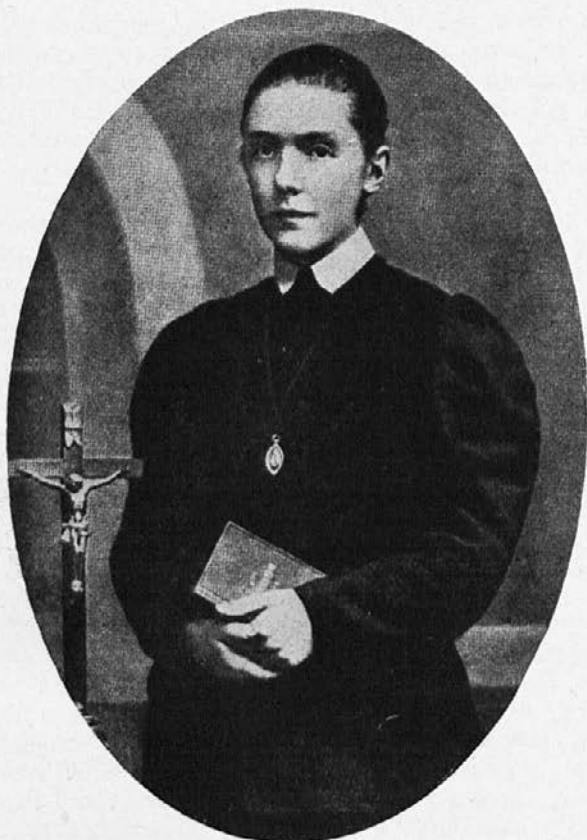
Toda njena slika naj ne visi tu le kot mrtev predmet, ne, ampak živi naj in mi moramo pripomoči k temu s tem, da zamorcem obrazložimo, kdo je ta pogumna žena. Mi jim moramo govoriti o njenem življenju v njih jeziku, da jo bodo bolje poznali. To pa še ni zadosti. Moramo jim darovati tudi podobice božje služabnice Marije Terezije in jih navajati, da se bodo nanjo obračali, jo klicali na pomoč v stiskah, boleznih in nevarnostih. Ker je Marija Terezija že na zemlji najbolj ljubila svoje črnce, jim bo gotovo naklanjala svojo pomoč in tako jo bomo videli že na zemlji ovenčano s svetniškim sijajem po čudežih, ki jih bo posredovala svoji časti v prid. Bodimo brez skrbi, da bo prihodnost potrdila mojo domnevo. Vsi napravimo ta načrt in ga izvršimo. Družba sv. Petra Klaverja se ozira na nas. Kakor je Charlebois zbral 218 podpisov od misijonskih škofov in s tem dosegel, da je bila sv. Terezija Deteta Jezusa imenovana za zaščitnico vseh misijonov, tako si bomo tudi mi prizadevali, da bo Marija Terezija povzdignjena do časti altarjev, da jo bomo potem imeli, slično kakor sv. Petra Klaverja, kot „patrono zamorskega plemena“.

Kako veliko povoda imamo, da to lahko upamo!

Ali nismo vajeni doprinašati brezštevilnih žrtev za one, ki jih niti ne poznamo? Kako naj bi tega ne storili za ono, ki smo ji dolžni toliko hvalo?! Prihodnost nam bo priča in ti zvezki „Odmeva iz Afrike“ bodo z največjim veseljem oznanjevali dela hvaležnosti misijonarjev in dokazovali, da je laž tista beseda, ki govori o „črni nehvaležnosti“.

Misijonar iz španske Guineje.

Marija Terezija „mati afriških misijonarjev“.

Ob 10 letnici smrti naše ustanoviteljice, božje služabnice Mar. Ter. Ledóchowske.

„Vaša žalost se bo v veselje spremenila.“ (Jan. 16. 20.) Te besede, ki jih je ob slovesu od svojih apostolov govoril Zveličar, nam nehote prihajajo v spomin, ko se bliža deseta obletnica smrti naše drage nepozabne ustanoviteljice. Smrt ustanoviteljice, ki je vodila svojo ustanovo izredno žilavo in požrtvovalno prav do konca svojega bogoljubnega življenja. Ta smrt je bila težka preizkušnja za tedaj še mlado Družbo sv. Petra Klaverja. — Toda Družba sv. Petra Klaverja ne le da ni propadla po smrti ustanoviteljice, ampak je od tedaj celo narasla in začela delovati v novih pokrajinah, tako, da pošilja afriškim misi-

jonom vedno več prispevkov. Prav posebno nas mora veseliti dejstvo, da so se kmalu po blaženi smrti Marije Terezije začeli vsake vrste potrebni priporočati njeni priprošnji pri Bogu in so res po njej pomoč dobili. Uslišane molitve, ki jih od 1924. dalje priobčujemo v „Odmevu“, se vidoma množijo ter smo veseli, da moremo v sledečem priobčiti pismo preč. gosp. župnika L., ki je že večkrat v našem listu vabil k zaupanju na pomoč naše ustanoviteljice.

M. 8. aprila 1932.

Družbi sv. Petra Klaverja!

Ob 10 letnici smrti pokojne ustanoviteljice († 6. julija 1922) bi se rad iznova zahvalil dragi pokojnici in izrazil svoje veliko spoštovanje do nje.

Saj Vam je znan moj zapisnik izkazanih milosti, ki ga vodim od 1925. leta dalje. V njem zapisujem vse svoje težave kakršne so in z datumom, da jih tako dragi pokojni ustanoviteljici priporočim.

Od aprila 1931. do danes je zapisnik narasel ravno za 100 števil. Zdaj šteje ves zapisnik 415 števil posameznih zadev. Med njimi so nekatere prav posebno velike, važne, osebne in javne, ki so se izšle, Bogu bodi hvala, na priprošnjo blagopokojne ustanoviteljice vse prav povoljno.

Vedno iznova svetujem tudi drugim, ki so pomoči potrebni, naj se obrnejo na drago pokojnico, in sem se prepričal, da se skoro povsod zadeva povoljno izteče.

Želim samo, da bi število častilcev te dobre matere iz dneva v dan raslo v čast Bogu in pomoč revnega človeštva.

Sam hočem ostati zvest svoji navadi, da bom vse svoje velike in male, osebne in javne zadeve priporočal pok. grofici z obljubo, da jih priobčim v „Odmevu“ in vselej nekaj darujem za afriške misijone. Skoda, da mi je ob teh težkih časih in ob prikrajšanih plačah mogoče le bolj malo darovati. Toda upam, da bo Bog tudi mal dar — kot dar vdove v evangeliju — sprejel milostno in ga zaračunal kot veliko darilo v željah.

Z zanimanjem prebiram poročila o uslišanih molitvah v „Odmevu“, ki so mene samega napotile pred približno 7 leti, da sem začel svoje težave priporočati blagopokojni ustanoviteljici. Vedno bolj vidim, da se kaže priprošnja drage pokojnice vedno bolj izdatna pred božjim prestolom v prid trpečega človeštva. Vsakemu posamezniku bi svetoval, naj se v dušnih in telesnih zadevah z velikim zaupanjem obrne k tej veliki priprošnjici za pomoč. Ko bo

videl uspeh, se bo prepričal, da moj nasvet ni bil brez pomena.

To bi bilo moje veselje, ako bi doživel dan, ko bo ta mogočna in velika priprošnjica kristjanov prišteta številu blaženih.

Z odličnim spoštovanjem Vaš vdani župnik L.

Delo in trpljenje.

Delo in trpljenje: To je bil delež božje služabnice Marije Terezije Ledóchowske vse njeno življenje. To je bilo že pred desetimi leti, v začetku pomembnega leta 1922, ko se je praznovala desetletnica delovanja za širjenje vere sv. kongregacije de propaganda fide. Še pred desetimi leti je imela božja služabnica polno dela in trpljenja in je potem neprestano delala in trpela prav do predneva svoje smrti, 6. julija.

Potem pa, ko je bilo njeno trpljenje končano in se je z blaženim smehljajem preselila v večnost, se je pričel zanj čas „dela brez trpljenja“. Kmalu po njeni blaženi smrti je prišel v našo pisarno v Rimu star, častitljiv duhovnik, ki se je bil pravkar vrnil s potovanja po južni Ameriki, kjer je bil tudi obiskal grob sv. Petra Klaverja in si ogledal tudi njegovo nadvse preprosto sobico. Od tam nam je prinesel spominkov in je z velikim navdušenjem pripovedoval o naši ustanoviteljici, ki je nedavno umrla. Vedno je ponavljal, da se z njeno smrtjo nje delovanje ni končalo, ampak da bo svoje delo na onem svetu nadaljevala, seveda brez truda in trpljenja.

In hvala Bogu, tako se je tudi zgodilo.

Mnogo jih je bilo, ki jih je skrbelo, kaj bo z ustanovo pokojne grofice Ledóchowske, in so prerokovali, da bo njena Družba zamrla. Pozabili pa so na to, da bo božja služabnica živela tudi po smrti, in to ne le po delih, ki jih je zapustila, ampak bo svojo ustanovo na nov način podpirala, da se bo razvijala in svoj delokrog celo razširila in delo podvojila.

Tako Marija Terezija deluje še po svoji smrti predvsem v dušah. Njeni pomoči se imamo zahvaliti, da se je marsikaj obrnilo k dobremu in boljšemu. Ona pomaga v v dušnih in telesnih zadevah. Pomaga v misijonih in doma, velikim in malim, belim in črnim, deluje po vseh delih sveta in jo časte celo na pacifiškem otočju. Hvala ti, blaga gospa, hvala ti, dobra mati toliko duš, da se nisi ustrašila

dela in trpljenja na zemlji, kajti plačilo tvoje je sedaj, da delaš ne da bi trpela in ti je dano, da s svojo priprošnjo pomagaš toliko in tako mnogim dušam.

Izprosi nam vsem, ki se prištevamo udom tvoje ustanove na ta ali oni način, da bomo imeli ljubezen in navdušenje za družbine cilje. Izprosi nam milost, da se ne bomo bali ne dela ne trpljenja, ko bomo delovali za spreobrnitev črne Afrike.

St. K.

Še nikdar zastonj!

Pismo P. Dohren-a, oblata Brezmadežne, Gobabis v Juž. Afriki.

To je bilo veselja včeraj ob glavnem prazniku naše Družbe, ko je dospelo Vaše denarno pismo. V tem zopet prav razločno vidim dokaz, kako pokojna ustanoviteljica Družbe sv. Petra Klaverja, gospa grofica Ledóchowska prosi za nas. Se nikdar se v potrebi nisem zastonj zatekel k njeni priprošnji. Kadarkoli sem jo prosil pomoči, vselej sem bil zelo hitro uslišan. Zato Bogu tisočera zahvala, da se da tako hitro preprositi na priprošnjo pokojne gospe grofice. Tisočera zahvala gospej grofici, ki je po svojem svetniškem življenju zaslužila toliko moč v svoji priprošnji. Tisočera zahvala Vam, gospa vrhovna voditeljica, za Vašo veliko naklonjenost in gorečnost v posnemanju pokojne gospe grofice.

Mali pogančki bodo z vsem preskrbljeni. Ko bi jaz imel še mašnih intencij, potem bi bile glavne skrbi v kraju; toda jaz nimam niti ene . . . Le s težkim delom svojih rok se bomo mogli preživeti, sicer bi morali že davno lakote umreti. Nažgal sem kakih tisoč opek za neko mlekarno, da sem s tem zaslužil nekaj denarja za svoje potrebe.

Danes pa naznanja vlada potom magistrata, da bo v prihodnje le 40 par plačevala dnevno za enega bolnika, mesto 8 dinarjev kot doslej. O, kako nas vse teži in žuli, kadar nas božja roka preizkuša.

Nobena reč ni nič več vredna, le kar moraš kupiti, je vse drago. Vedno stroški za vzdrževanje misijona in bolnic, potem pa še dolga misijonska potovanja. Kako bo vse to končalo, ne vem, le nekaj me tolaži: božja roka nas vodi, pod božjim varstvom živimo.

Naj bi bila pokojna grofica tudi v prihodnje naša priprošnjica pred božjim prestolom, potem me ne skrbi, da ne bo bolje.

Blažena Marija Terezija Ledóchowska, prosi za nas in pomagaj nam v naši stiski in potrebi!

Pomočniki misijonarjevi.

„Ali naj odlašamo do konca sveta, predno začnemo reševati milijone teh duš?... To ne sme biti! To bi bila moja smrt!“

Ali ne odmeva tudi v srcu katoliškega laika ta klic P. Libermana, ustanovitelja Družbe Očetov sv. Duha? Pri tem so nam v mislih nepregledne množice poganov, ki še ječe v temi nevere in praznoverstva. Mnogi teh milijonov si danes srčno žele, da bi prišli do resnice, njih hrepenenje je veliko. Dih sv. Duha jih je zajel...

Tako n. pr. poroča prefekt v Kavirondo Monsignor Brandsma, o plemenu poganskih Wamia, ki šteje 40 tisoč duš, in prosi po svojem glavarju za krščanske misijonarje. Podobno piše misijonar-jezuit P. Greggio iz belgijskega Kongo: „Kako rad bi bil imel na svojem zadnjem apostolskem potovanju pri sebi vse tiste duše, ki delajo in se žrtvujejo za blagor zamorcev v Afriki. Videli bi bili žalost in solze poganskih rodov, ki bi radi postali kristjani, pa ne morejo. To so ovce brez pastirja. Milost božja jih je zadela, hrepenenje po Bogu jih priganja. Jokati moram veselja, a tudi žalosti, ker ne morem obdelati plodovite njive. Naj bi prišli vneti pomočniki, da spravijo to pšenico v žitnice.“

Tu treba, da nastopijo misijonarjevi pomočniki, t. j. katehisti. To so zamorci-domačini, ki jih je misijonar boljše izobrazil v verskih naukih. Taki premorejo pri poganskih rodovih še več kot misijonar, ki ga kot belokožca smatrajo za tujca, zlasti, ako njih jezika popolnoma ne zna. Zato se predstojniki misijonov tako trudijo, da bi dobili mnogo izobraženih katehistov in sv. Oče vedno poudarja, da naj se skrbi za večje število katehistov. Čujmo nekaj tehtnih glasov iz misijonov:

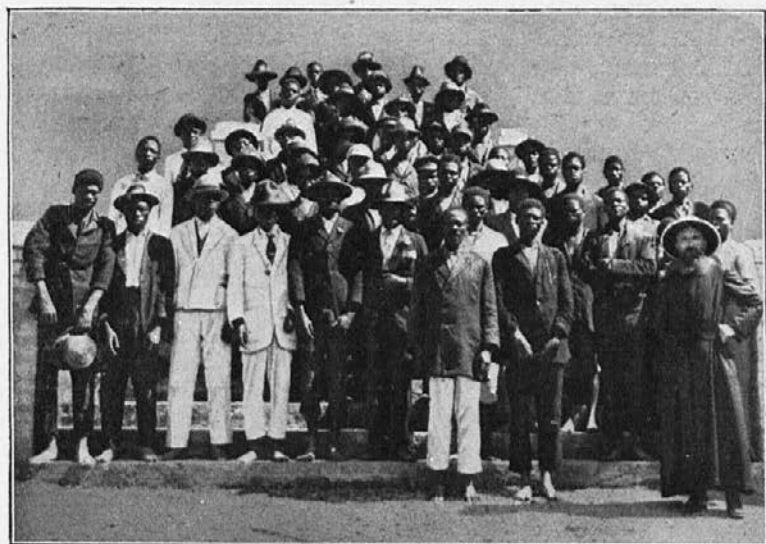
„Vedno bolj narašča želja po naši sv. veri. Prosijo za katehiste; vsaka vas ga hoče imeti. Toda to stane. Z ozirom na njih veliko korist se bo gotovo oglasilo mnogo dobrih duš, ki bodo prispevale za izobrazbo takega katehista.“

Msgr. Moreira dos Santos, apostol. prefekt v Landani.

„Vprašanje katehistov je čezdalje bolj pereče. Katehiste moramo vsaj po 2 leti vzgajati v posebnem zavodu.

Tak zavod smo že začeli zidati. Stal bo 100 tisoč lir. Toda potrebni so ti izdatki, kajti brez katehistov ne bomo mnogo dosegli.“ Misijonar iz apost. vikar. Kilimandžaro.

„Ustanova katehistov je silno važna in mi je vedno na skrbi njen procvit. Dober katehist je misijonarju desna roka.“ Škof Grimault, apostol. vikar v Senegambiji.

Pridni črni katehisti misijona Kubango.

„Zelo smo zadovoljni z delom naših katehistov. Tako so nam potrebni kot duhovniki-domačini. Ko bi jih mogli nastaviti po vsej deželi, koliko dobrega bi storili! Zdaj jih bomo mogli razposlati vsako leto 20, ki so se izobraževali štiri leta.“ Škof Tevenoud, apostol. vikar Uagadugu.

„V okolici Lome so mnogoštevilna izpreobrnjenja na dnevnem redu. To so večinoma ribiči, lovci in mali kmetje, ki si sami postavijo ilovnate koče, kjer se vsak večer zbirajo k molitvi in k nauku katekizma. Sedaj je sedem takih krajev, kjer se mnogo dela. Vprašate: „Kdo pa poučuje te ljudi?“ Dobri, vneti kristjani iz moje rokodelske šole. Vsako nedeljo, namesto da bi doma ležali, gredo v bližnje vasi in uče katekizem ves dan in pripravljajo otroke in odrasle na sv. krst. Pa ne le ob

nedeljah, tudi po tri dni v delavnikih sedejo na kolo, se peljejo 15 ali 20 km v okolico, poučujejo do 10. ure zvečer, spijo na trdih tleh in se odpeljejo zjutraj zgodaj, da so ob določeni uri na svojem mestu. — Ali niso to pravi apostoli, polni dobrega duha, vredni našega spoštovanja? Da jim pomagam, se obračam na prijatelje misijona, saj se mi je reklo, da naj imam pogum in da moja prošnja ne bo zastoj.

Brat Amat Pouplin iz lyonske misijonske družbe.

Ali naj čakamo do sodnega dne, da se te duše izpreobrnejo? . . . To vprašanje velja tudi tebi. Odgovor ne more biti težak. Pomagaj po svojih močeh, da se katehisti vzgoje in vzdržujejo. Kdor hoče biti tako rekoč oče ali mati kakega katehista, daruj 2500 Din naenkrat. Ako si pa premožen, ti svetujemo, da ustanoviš stalno mesto za vzgojo enega katehista. Za to je treba 30.000 Din, da se bo iz obresti te vsote za vedno lahko preskrboval en katehist. Pa tudi vsak najmanjši dar sprejmemo s pristrčnim „Bog plačaj!“ Pošlji na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Povejte vsem dobrotnikom . . .

Zahvalno pismo P. Otona Braun, benediktinca,
misijon Lundu, Afrika.

Naj Vam Plačnik vsega dobrega tisočkrat povrne vse, kar ste storili tem ubogim sirotam. Povejte vsem dobrotnikom, da se ljubi Bog v radodarnosti ne da nikdar prekositi. Deliti dobrote je poseben dar božji, katerega prejmejo le tisti, ki se skažejo vredne te milosti. Dobrodelnost je ključ do nebes.

Povejte tudi vsem dobrotnikom, da, če bi tudi nihče na ljubem božjem svetu ne molil zanje, se bo tu v misijonu mnogo molilo zanje. Vsak dan Vas vse vklenem v sveto mašo in vsaki dan molijo naši kristjani skupno pri večerni molitvi en Očenaš za dobrotnike.

Vsako nedeljo imamo sv. obhajilo in pobožnost pred izpostavljenim Najsvetejšim, kjer vsi moji kristjani prosijo za ljube dobrotnike božjega varstva in blagoslova. Ko je tu osemindeset otrok prvokrat prejelo ljubega Jezusa v sv. obhajilu, so ti darovali prvo sv. obhajilo za blage dobrotnike.

Še enkrat se Vam iz vsega srca zahvalim in ponovim svojo obljubo, da se Vas bom vseh vsak dan spominjal

pri sv. maši in prosim, da se tudi Vi tu in tam v molitvi spomnite mojega misijona.

Apostolski vikarijat Dahomey.

Pismo P. Kern-a iz lyonske misijonske družbe.

Vaši Klaverjevi družbi se imam zahvaliti, da sem mogel nastaviti katehista, ki stanuje v Savi, pet ur od semenišča. Savi je važno središče in nekdanje glavno mesto kraljestva. Nekoč je bilo enako močno z Abomey,

Naša šola brez strehe . . . prosimo pomoči!

bilo pa je v nekem prepiru premagano in prišlo pod Dahomey. Danes je še važno oporišče vražarjev fetiša. V Savi sta dva poglavarja; eden nam je naklonjen in se njegovi sinovi kar povrsti izpreobračajo k naši veri; drugi pa nam nič ne zaupa, je pravi pagan, domačin, glavar, ki sumi v nas le sovražnike njegovih navad, izročil in oblasti. Silno težko izpreobrneš načelnika. Ko bi jih mogli krstiti tako, kot je nekdanj sv. Remigij krstil frankovskega kralja Klodvika! Ako poglavarjev ne izpreobrnemo, moremo na ljudstvo malo vplivati in je treba skalo paganstva po drobcih rušiti z veliko potrpežljivostjo. Izjemoma se odlučijo večji kosi in pridejo k misijonarju. Mi pa ne smemo izgubiti potrpežljivosti.

Dahomey so kot mnogo drugih krajev Afrike obiskale kobilice. Prišle so pa tudi ven na deželo, na kar je nastala

velika draginja živil, zlasti koruze in manioka. Zato ne zadostuje tista mala količina, ki jo dobimo iz vikarjata, da bi mogli preživeti vse katehiste. Katehista v Savi, ki je mlad, izurjen in pobožen in vnet mož, vzdržujemo le z darovi, ki jih dobimo od Klaverjeve družbe.

Skoro me je sram, da ponavljam isto pesem, ki jo neprestano slišite iz vse Afrike. Toda, čemu naj se sramujem; saj tudi Vi vztrajate na svojem težavnem mestu, da morete vedno poslušati pesem afriških revežev!?

Kratka misijonska poročila.

Msr. Keiling iz kongregacije Očetov sv. Duha, apostolski prefekt v Kubango: „Naše semenišče ima 45 gojencev. Trije izmed teh bodo v kratkem prejeli tonzuro. Kakor v zavodu za učitelje, tako nam tudi tu primanjkuje učnih moči in denarja. Novicijati za brate-domačine smo mogli po 15-letnem prestanku zopet otvoriti in sprejeti 10 novincev. Kongregacija sester-domačink šteje že 9 gojenk, ki bodo šle v misijone v Vacanda in Bajlundo. Sedaj imamo 5 novic in 6 postulantij. Ako bi nas bilo več duhovnikov, bi se tudi število naših kristjanov hitro podvojilo. Tako pa je dela vse preveč. Čudim se, kako more 25 duhovnikov spovedati 400 tisoč ljudi v enem letu. V Coanhama je lakota dospela na višek; dežja že dve leti ni. Z denarjem, ki mi ga je poslala Klaverjeva družba, sem nakupil potrebnega žita za misijone in

gojence. Prevoz je stal polovico nakupnine.

P. Kerkhof, misijonar v Mill-Hillu (Zg. Nil): „Prilagam sliko šolskega poslopja. Otroci že težko čakajo, kedaj bodo mogli v šolo, toda poslopje je še brez strehe. To mi daje povod, da se s prošnjo obračam na Vas. Ko se mi je velelo, naj zidam, sem upal, da bom prišel do denarja predno dozidamo do strehe; toda Bog nas postavlja na preizkušnjo. Do danes nimam niti dinarja za streho, ki bo samo kar se tiče železnih delov stala 450 funt. šterlingov. Pri tem pa ostrešje niti ni računano. Ali bi nam mogli kaj pomagati, čeprav z majhnim darom? To bi me zelo veselilo. Za gotovo upam, da se bo dobilo dobrih duš, ki bodo pripravljene pomagati, ako natisnete mojo prošnjo obenem s sliko v Vašem „Odmevu“.

Nedeljski doživljaji misijonarja.

Pripoveduje sestra M. Akvilina, benediktinka v Natalu.

(Konec.)

Naposled sem prišel iz goščave in sem zagledal „Južni križ“ na nebu. Sedel sem v travo, da se odpočijem in se zahvalim Bogu, ki me je tako čudežno obvaroval večje nesreče v tej puščavi. Noč je bila tiha; le opice so divje kričale. Toda — čuj! Začul sem zopet zvok v

bližini: deklico z ropotajočo šatuljo. Kmalu sta bila mož in deklica pri meni. Našli smo zopet zgubljeno stezo in šli tri četrt ure brez nezgode dalje, da smo naposled dospeli v misijon. Deklica je vsa vesela skakala, čeprav je bila vsled mnogih padcev vsa obtolčena.

V koči Kafrov so vsi že davno spali. Katehista smo poklicali z geslom Zulu: Savbona Usapila na. Ves zaspan se je oglasil, kaj da je. Nihče nas ni več pričakoval. Katehist nam je bil zvečer šel daleč nasproti, pa je naposled mislil, da me je kaj zadržalo in se vrnil. Zdaj me začudeno gleda v moji strgani obleki, umazani in premočeni. Katehist mi je posodil sveže perilo in mi dal nekaj jesti. Potem sem vzel svoje zasilno postelj in šel v kapelo, kjer je bil še edini prostor za spanje.

Drugo jutro sem se zbudil, ko je vstopil katehist. Ves vesel mi je molel obe vreči, ki jih je bil šel iskat ob ranem jutru. Vedel je približno za prostor po mojem opisu; tudi je našel med grmovjem sled mojih stopinj. Ne morem popisati, kako sem bil vesel. Mogel sem torej darovati sv. mašo. Bil je praznik Marijinega oznanenja, ki je bil to leto preložen na ponedeljek po Beli nedelji.

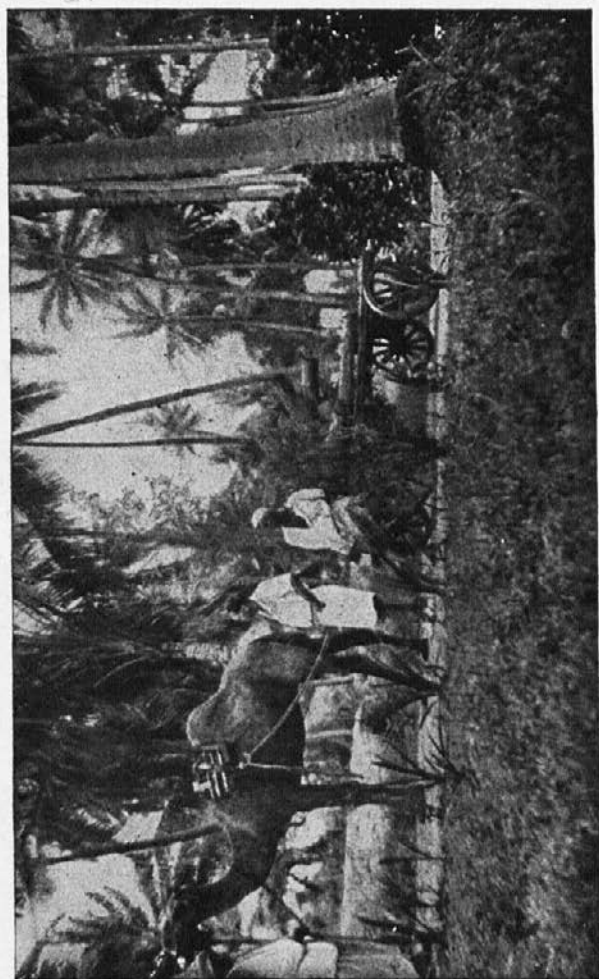
Šel sem najprej v spovednico in potem maševat v revno kočo. Domačini so peli med mašo, da je odmevalo po vseh sosednih gorah; reka Tugela pa je v dolini šumela in takorekoč spremljala petje kakor na orgljah.

Ntumjambili je naš najmanjši in najmlajši misijon, ki šteje le dvanajst odraslih kristjanov. Pa pagani pristopajo čimdalje bolj pogosto. Prav rad in z veseljem prihajam semkaj, da jih učim.

Taka je misijonarjeva nedelja!

Opazka sestre M. Akviline: Ob zgoraj opisani nezgodi je naš misijonar popolnoma raztrgal svoje edine čevlje ter moral priti domov v katehistovi obleki; zakaj vse, kar je imel poprej na sebi, je bilo tako strgano, da ni bilo vredno, da bi bil jemal seboj domov. P. Kelly je že itak tako ubog, da mu ni mogoče nabaviti si novo obleko. Morda bi se našla dobra duša, ki bi mu preskrbela par volnenih srajc in nogavic ali nekaj črnega blaga za obleko? Tu ni nihče tako premožen, da bi ga mogli prositi. Domačini zamorci itak nimajo nič in se sami v raznih potrebah zatekajo k misijonarju, ki ima vedno odprto srce zanje in sam nase pozabi. Tako je duhovnik-misijonar večinoma v tako revnih razmerah, da si v Evropi tega niti predstavljati ne morete. In če na svojem potovanju izgubi še to malo, kar ima, potem je revež, da si ga večjega misliti ne morete. — Stegujem roko, prosim, kdo

kaj da za ubogega patra? Bog plačaj — že v naprej! Ne bomo pozabili dobrotnikov v svojih molitvah. — Vsak, tudi najmanjši dar sprejme in posreduje Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Kamela mesto konja. Misijon Tanga, Kilimandžaro.

Odloki sv. Kongregacije propagande.

Apostolski vikarijat ob Zlatem obrežju se je razdelil. Novo ustanovljeni vikarijat Kumasi se je izročil v oskrbo misijonarjem lyonske, misijonske družbe.

Apostolska prefektura Katanga (Belgijski Kongo) je postala vikarijat in je podrejen v nadalje oblasti msgr. de Hemptine O. S. B.

Preč. P. Collin, lyonski misijonar, je bil imenovan za apostolskega prefekta Liberije.

Opatija Lindi se je razdelila v dve opatiji: Paramiho in Ndanda. Obe opatiji bodo oskrbovali benediktinci iz Sv. Otilije.

Preč. P. Janez Hafferman iz Kongregacije sv. Duha je bil imenovan za apostolskega vikarja v Zanzibaru.

Škof Michael, apostolski vikar v Tabori, je bil imenovan za koadjutorja Nj. ekscel. apostolskega vikarja Ugande, s pravico nasledstva.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in darujem 100 Din za misijone ter prosim objave v „Odmevu.“

M. Š. Ljubljana.

V neki zadevi sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji in obljubil dar, če bom uslišan. Izpolnjujem svojo obljubo, pošiljam 100 Din za misijone in prosim služabnico božjo, da mi pomaga še v bodoče.

A. K. Ljubljana.

V zahvalo Mariji Tereziji pošiljam dar 100 Din in prosim objave.

Neimenovan iz bližine.

Najsrečneje se zahvalim Mariji Tereziji, „mamici zamorčkov“, ker mi je pomagala. Bila sem v veliki stiski za službo in sem prosila služabnico božjo za pomoč. V par dneh sem bila uslišana, dobila sem dobro službo, zakar se tu javno zahvaljujem.

M. Ž. Ljubljana.

V treh nujnih zadevah sem se pripočal Mariji Tereziji Ledóchowski in sem bil uslišan. V zahvalo pošiljam dar za uboge afriške misijone.

M. J. Ljubno.

V zahvalo Mariji Tereziji, da mi je izprosila ljubo zdravje, pošiljam dar 100 Din.

N. V. Raka.

V hudi pljučni bolezni ljube matere, ko je že zdravnik obupoval, smo se zaupno obrnili na služabnico božjo Marijo Terezijo. Pomoč ni izostala, izredno hitro so mati okrevali brez vsakih posledic in opravljajo sedaj vsa težka dela. Mati sami so obljubili v zahvalo darovati čipke za oltarno perilo za uboge afriške misijone, katere pošiljajo in se Mariji Tereziji vsi prisrčno zahvalujemo.

Družina J. A. Črni vrh pri P. Gr.

Zatekla sem se k Mariji Tereziji v neki posebni zadevi in bila uslišana. Zahvaljujem se ji in pošiljam mal dar za misijone.

M. Č. Ljubljana.

V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski, da mi je izprosila ljubo zdravje, pošiljam mal dar in sicer za najpotrebnejše afriške misijone.

M. Z. Duplica.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam dar 25 Din.

H. K. Pivka.

Zatekla sem se k Mariji Tereziji v neki važni zadevi in dobila uslišanje. V zahvalo pošiljam 200 Din za afriške misijone.

Neimenovana.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za ozdravljenje noge in pošiljam obljubljeni dar 100 Din.

Neimenovan.

V bolezni sem se zatekla k Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Zahvaljujem se ji in pošiljam mal dar za misijone.

S. K. Zdole.

V zahvalo za uslišano prošnjo po služabnici božji Mariji Tereziji pošiljam dar za misijone 50 Din.

C. K. Poljčane.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje. V zahvalo misijonski dar 100 Din.

J. J. Ljubljana.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji, da mi je izprosila zdravje na očeh. V zahvalo pošiljam dar 120 Din.

J. M. Nadbišec.

Priporočila sem se Mariji Tereziji za ljubo zdravje in sem bila uslišana. Javno se ji zahvaljujem.

J. V. Vrhnika.

V stiski smo se zatekli k Mariji Tereziji in dobili pomoč. V zahvalo pošiljam misijonski dar.

M. in J. I. Maribor.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. Pošiljam obljubljeni dar 160 Din za zamorčke. Fr. S. K. Sv. Križ na Slat.

Za uslišano prošnjo na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem obljubila za afriške misijone 20 Din. S prisrčno zahvalo jih pošiljam in se ji še priporočam.

F. H. Kapla.

Z zahvalo za ozdravljenje mlade matere z več nepreskrbljenimi otroci, ki je bila priporočena služabnici božji M. Ter. Ledóchowski z obljubo, da se bo uslišanje objavilo v "Odmevu iz Afrike", pošiljam za misijone 160 Din.

R. — Brezje.

Marija Terezija mi je pomagala v neki važni zadevi. Zahvaljujem se ji in pošiljam dar 30 Din.

M. Č. Dravograd.

Bila sem v veliki denarni zadregi, se zaupno obrnila na služabnico božjo Marijo Terezijo ter dobila pomoč. Iskreno se ji zahvaljujem in darujem za afriške misijone 250 Din.

Ivanc, Ljubljana.

V zahvalo za dobljeno zdravje na priprošnjo Marije Terezije, pošiljava 270 Din za odkup in botrinski dar zamorčku na ime "Nikolaj".

Dora in Niko S., Vič pri Ljubljani.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. V zahvalo pošiljam mal dar.

U. M. Mali vrh.

Priporočal sem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, za srečen izid v službeni zadevi. Bil sem uslišan, za kar

se javno zahvaljujem. Obenem prilagam skromen dar 10 Din za misijonske potrebe ter s tem izpolnujem svojo obljubo.

Še v večih potrebah se ji priporočam z enako obljubo, ko bom uslišan, jo tudi izpolnim. V. O. Slov. Bistrica.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabniki božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: I. C. neko bolno deklico za zdravje, dar 100 Din. — T. Ž. v neki važni zadevi, če bo prošnja uslišana, obljublja dar 100 Din. — A. L. za zdravje na roki. Če bo prošnja uslišana, obljublja 50 Din. — N. R. Škarbe. — N. H. Sl. Konjice, za zdravje. — K. Š. Izakovci. — N. Č. Sv. Danijel, za vdanost v voljo božjo in srečno zadnjo uro. — A. G. Maribor, za ljubo zdravje in za pomoč sinu, da srečno opravi svoj izpit, če bo prošnja uslišana, obljubljam javno zahvalo in dar 100 Din. — H. L. Hoče, za zdravje noge mojega desetletnega sina. Če bo prošnja uslišana, obljubim 100 Din za misijone. — Neki mladenič v važni zadevi, če bo prošnja uslišana, obljubi dar za odkup zamorčka. — J. B. Mala Nedelja, v zelo mučni važni zadevi in za zdravje celo družine.

Zahvala za mašno knjižico v afriškem narečju.

Prejšnji mesec smo dobili prve izvode nove mašne knjižice, pisane v jeziku naših domačinov, ki ste jih Vi blagovolili natisniti. Vesel sem, da Vam morem izraziti svoje zadovoljstvo, ker se je tisk tako lepo posrečil. Tako tudi druga izdaja. Vsled popravljenega besedila ne zaostaja za prvo, ki se je tiskala v Afriki. Kar se pa tiče papirja, tiska, slik in vezave, jo pa še prekaša in je v čast Vaši družbeni tiskarni. Hvala za novo in veliko pomoč, ki ste jo izkazali misijonu Salisbury. Ker je stara izdaja doma-lega že pošla, bo nova prišla kmalu na vrsto. To priliko bom z veseljem porabil, da bom Vašo Klaverjevo družbo in blage dobrotnike priporočil v molitev duhovnikom in vernikom.

Msgr. Brown, D. J., apostolski prefekt.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani. Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Velikodušnim dekletom

priporočamo knjižico „Poklic pomožne misijonarke za Afriko“. Pokazala in razsvetlila jim bo pot, katero imajo nastopiti.

Naj bi se izpolnila želja nekega prevzvišenega g. škofa, „da bi bila ta knjižica apostol in privedla Družbi sv. Petra Klaverja mnogo jakih in gorečih „pomožnih misijonark“. Cena knjižici Din 4.50. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1.

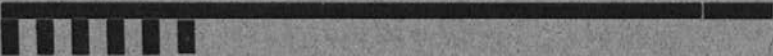
Zahvale.

„Neimenovana oseba, Koroško, župnija Skočidol, se zahvaljuje Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., sv. Janezu Krstniku ter posebno obema svetima Terezijama za po božjem usmiljenju uslišane prošnje in daruje zato Družbi sv. Petra Klaverja za afrikanske misijone 100 šil.“ — A. N. P. Ajdovščina, se zahvaljuje Materi Božji, sv. Mali Tereziki in Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano molitev. Priporočam se še za dušno in telesno ljubo zdravje v družini (dar 50 lir). — M. B. Sv. Lovrenc, v zahvalo za uslišano prošnjo za Kruh sv. Ant. 15 Din, — Z. Z. Maribor, v zahvalo presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu in Mariji Tereziji Ledoch.: za botrinski dar zamorčku „Anton Pad.“ 90 Din in za Kruh sv. Antona 200 Din. — Fr. G. Šmihel, v zahvalo za pomoč v neki zelo važni zadevi v čast Materi Božji in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski dar 20 Din, katere sem obljubil poslati vsak mesec, tudi javna zahvala je bila obljubljena. — N. N. se zahvaljuje Don Bosku in Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo (dar 20 Din). — B. V. Dol, se zahvali za pomoč v težki bolezni presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu in sv. Mali Tereziki. — O. M. Ljubljana, se zahvaljuje za vse od Boga prejete milosti po priprošnji njenih patronov sv. Ant. Pad., sv. Juda Tadeja, sv. Male Terezike in Marije Terezije Ledóchowske.

Priporočila v molitev.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Pomočnici, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Janezu Krstn., sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziji, sv. Juda Tadeju, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim patronom:

A. L. v važni zadevi, obljublja dar; Marga Skvarča v nujni zadevi, obljublja dar; neimenovana za pomoč v dušni in telesni tiski, dar 20 Din in še obljublja; A. J. Ljubljana, za zdravje na očeh (dar 50 Din), če bo prošnja uslišana obljublja še; družina Markova, za zdravje ljube mame, dar za odkup zamorčka je obljubljen; M. Š. Gornje Lakonice, za pomoč v bolezni brez operacije, obljublja dar; M. Š. Pristava, za spreobrnjenje sina, vdanega pijaci; J. I. K., dijak, v dveh važnih zadevah; N. N. Goropeke, za zboljšanje družinskih razmer; M. Stari trg, za srečen izid tožbe in dober namen svojih sinov (obljublja dar); J. V. Z. Rad. v neki težki zadevi; družina A. F. za pravi poklic in zdravje v družini in pri živini; V. P. Mežica, v zelo važnih zadevah; T. M. Igavas, za ljubo zdravje; E. P. Ribnica, za zdravje in mir dragih oseb, za spreobrnjenje iz za dobro službo; M. P. Cigonca, za ljubo zdravje; I. N. Ribnica, za zdravje (dar 10 Din); N. N. Ribnica (dar 5 Din); H. A. Sv. Lovrenc, za zdravje; A. Č. Dravograd, v važni zadevi; A. Z. Strmica, za rešitev zapora (obljublja dar); O. M. Strmica, v več važnih zadevah (obljublja dar); A. Postojna; Celje; Mihovec.

ODKUP SUŽNJEV

Kdor daruje miloščino 180 Din reši ubogega zamorčka iz verig suženjstva ter mu pomaga k milosti sv. vere.

Kdor daruje miloščino 90 Din, pripomore ubogemu zamorčku do milosti sv. krsta.

Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1

NOVO!

VIR NEDOLŽNEGA VESELJA

Tri lepe igrice za prvoobhajance, z dvema slikama in lepo opremo.

CENA S POŠTNINO 6 DIN.

Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja.

NOVO!

